

ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen). — Derimod slutter jeg mig til de Udtalelser, der ere faldne om Ændringsforslaget til § 7, saaledes at jeg vil stemme for, at § 7 udgaar, og ligeledes for, at den sidste Paragraf udgaar. Da Forslaget er stillet af Udvalgets Flerthal, og der skal foreligge en Afstemning derover, vil jeg stemme for det Ændringsforslag, saaledes at hele Bortforpagningsspørgsmaalet falder fuldstændig bort, og Banen bliver bygget og drevet som en Statsbane, men ideo at man dertil behøver at optage Statslaan.

Judenrigsministeren (Ingwerslev):

Den ærede Ordfører mindede om, at han havde udtalt som sin personlige Mening ved første Behandling — jeg accentuerer ikke personlig Mening, der kan vist være forskellige, der vare enige med den ærede Ordfører den Gang — at det var højt tvivlsomt, om her var Plads til et Statsbaneanlæg, om det ikke maatte blive en Privatbane. Jeg svarede den Gang, og jeg skal tillade mig at gentage mit Svar, at naar man ser hen til Bestemmelsen i Lov Nr. 78 af 16de Juni 1879 § 2, saa forekommer det mig, at jeg har sjælden set i Lovgivningen en saadan Løsteparagraf som den, der er sat ind her af Lovgivningsmagten, der staar nemlig saaledes: „at overtage Driften af den her omhandlede Bane“ — det vil sige Ringe—Jaaborgbanen — „indtil det Tidspunkt, da enten Staten i Overensstemmelse med Lov af 23de Maj 1873 § 8 overtager den Indfynte Bane, eller en af Staten anlagt Bane fra Nyborg til Ringe aabnes for Driften.“ Man kan jo sige, at der afgøres ikke noget om, at der skal komme en Statsbane, men naar Rigsdagen, ogsaa dette Ting, og Ministeren gaar ind paa, at der i en Lov indsættes en Bestemmelse om, at et vist Forhold skal være, indtil en af Staten anlagt Bane fra Nyborg til Ringe aabnes for Driften, forekommer det mig, at det er en saa ren Løsteparagraf, som jeg noget Sinde har set. Det var i Overensstemmelse dermed, at Forslaget blev fremsat her i Tinget i Fjor. Det Udvalg, som var nedsat til at afgive Betænkning over Lovforslaget, ønskede ikke at fremme dette, for Ministeren havde skaffet positiv Sikkerhed for, hvorledes Forpagningsbestemmelserne kunde blive. Der var nemlig Enighed mellem Udvalget og Ministeren om det ønskelige og naturlige i, at det Indfynte Jærnbaneelskab overtog dette Banestykke, ligesom det har Forpagningen af Banen fra Ringe til Jaaborg, og Ministeren paatog sig altsaa at indlede en

Forhandling med Selskabet om dette Forhold. Denne Forhandling blev ført og ledede til de Bestemmelser, der staa i Lovforslaget. Idet jeg altsaa fremsatte Lovforslaget i Mar paa Regeringens Begne, mente jeg at have temmelig positiv Sikkerhed for at kunne sige, at hvis disse Bestemmelser vedtoges, er det givet, at den Indfynte Bane, hvis man bliver enig om Baneanlægget, overtager Driften, og det var det, man ønskede fra Udvalgets Side. Nu er man ikke fornøjet med det her opnaaede Resultat, men stiller andre Vilkaar, og jeg indrømmer, at det er fuldstændig frit for Tinget at stille, hvilke Vilkaar det vil. Nu siger ærede Medlemmer: Ja, men det er underligt, at man binder Forholdet saaledes, at denne Bane skal bortforpagtes til den bestemte Afgift. Der kan jo i og for sig siges noget om det, imidlertid Modellden er mig saa overmaade vel bekendt, og jeg ved godt, hvor den ærede Ordfører har hentet de Ord, som findes i dette Ændringsforslag. De samme Ord eller i alt væsentligt de samme Ord ville nemlig findes i den af mig tidligere nævnte Lov om forskellige Jærnbaneanlæg. Der staar saaledes i § 2: „Den i § 1 under Titra d nævnte Bane“ — det er Ringe—Jaaborgbanen — „kommer ikke til Udførelse, medmindre der forinden er opnaaet en Overenskomst med det Indfynte Jærnbaneelskab, hvorefter dette forpligter sig til mod en Forpagningsafgift, der i Gennemsnit svarer til mindst 3 pCt. af den i § 4 angivne Anlægs kapital (altsaa eksklusive Etspropriationsudgifterne) med Tilleg af den medgaaende Udgift til Anskaffelse af Driftsmateriel, at overtage Driften af den her omhandlede Bane indtil det Tidspunkt“; derefter kommer det, jeg oplæste før. Det her foreslaaede er ligefrem en Kopi af de Bestemmelser, der bleve vedtagne af Lovgivningsmagten i sin Tid, den Gang, da man enedes om Loven af 16de Juni 1879. Om nu Forholdene ville forme sig saaledes nu, at man kan stille de samme Vilkaar og komme igennem med dem, er et andet Spørgsmaal, det er jeg ganske ude af Stand til at udtale mig om. Jeg tør ikke sige som en æret Taler her i Dag, at det er givet, at det Baneanlæg ikke kan komme i Stand, da disse Vilkaar ikke kunne opfyldes. Det kan jeg ikke sige; jeg kan kun sige, at i Kraft af den Forhandling, jeg har ført eller ladet føre, saa godt som Omstændighederne gøre det muligt, er man kommen til det Resultat, som foreligger her i det Lovforslag, som er til Behandling. At Tinget kan stille andre Vilkaar, indrømmer jeg fuldkomment. Om de kunne gennemføres, kan man ikke forlange,